

Fækaliejagt i grønne nuancer ... Ugebrev nr. 9, 2. august 2004

Olivengrønland, Khakigrønland, Smaragdgrønland, Neongrønland, Turkis-, Petroleums-, Flaske-, og Lysegrønland. Endelig har jeg forstået, hvorfor Grønland fik netop det navn! Et fremherskende indtryk af området her er det påfaldende fravær af primærfarver i landskabet. Ingen rene røde, gule eller blå kulører møder øjet. Og dog. Går man tættere på og i detaljer, så lyser her og der en gul fjeldvalmue eller en tue magentafarvet purpurstenbræk op - som effektiv kontrast til alle de grå, grønne, brune, blandede og brækkede nuancer. Hvide totter af kæruld kappes med sandløberungernes dunede nakker om at charmere den nyankomne. En enkelt dag har himlen været cyanblå, men selv da

Var fjorden grøn! Petroleumsgrøn, som ingen andre steder i verden. Ellers har vejret i denne uge været fugtigt og overskyet. Mange af skyerne hænger helt nede i jordhøjde, hvad der har besværliggjort eller forhindret mange af de herboende i at komme videre med deres forskellige projekter, såsom tælling af blomsterknopper og måling af planternes omsætning.

Selv er jeg jo heller ikke kommet blot for at konstatere farvesammensætninger. Min opgave er at kortlægge og studere vinterreder fra lemminger i et 208 ha stort område. Indtil videre er det blevet til 131 reder, om hvilke jeg bl.a. kan konstatere, at de tilsammen indeholder anslået 95.750 styks små lemminglorte. Det er jo nyttigt at vide. Først på ugen deltog jeg desuden i en 3-dages moskusoksetransekt, hvor der ud over diverse fugle, sommerfugle, moskusokser og humlebier blev observeret 650 moskusokselorte: 361 sommer-lorte og 289 vinter-bæer.

Ahem! For en simpel lægkvinde og prosaisk iagttager af omverdenen, så kunne det jo godt give det indtryk, at de videnskabelige medarbejdere, som oprindeligt tilrettelagde arbejdsprogrammerne heroppe, måske endnu ikke var nået helt fri af et vist fækalit stadium i barndommen. Men nej! Den indviede kan af disse efterladenskaber drage en mængde slutninger m.h.t. dyrenes færden og trivsel. Hvor der er lort er der liv! ... og så videre i den stil. Der vil nok være nogen, som kan formulere det mere præcist.

En anden aha!-oplevelse ved mit første besøg på Grønland har været, hvor forholdsvis lidt sky både dyr og fugle er. Rævene er nysgerrige, moskusokserne er flintrende ligeglade, og præstekraver og sandløbere virker bare lettere bekymrede, hvis man overrasker dem på 5-10 meters afstand. Kjøverne lader sig til gengæld ikke overraske! En lille km før jeg uforvarende var ved at træde i en af deres moskusokseuld-lignende dununger, blev jeg skældt huden fuld af to arrige kjøveforældre, som også med næb og fødder klappede hatten godt og grundigt ned om ørerne på mig. Men jeg SKULLE jo også være der, selvom det knob lidt med koncentrationen m.h.t. lemmingredeobservationerne.

Ellers var uge 31 ugen, hvor Hans Meltofte efter 10 sæsoner på Zackenberg brændte sin dyne, bortgav sine hjemmesutter, delte en flaske whisky med personale og kolleger og endegyldigt sagde farvel til feltstationslivet på Zero-Zackenberg. Han fortsætter dog bag skrivebordsfronten. Marc er "vendt hjem" fra Daneborg for at give en hånd med i logistikken på Zackenberg, hvor der der bl.a. bliver bygget et nyt og større skur til generatorerne. Der er ankommet skib til Daneborg, og Martin er sejlet dertil for at hjælpe med at losse. Blandt meget andet at glæde sig til, så er vi spændte på, om skibet medbringer en nyere årgang kaffe end 2001, og om der skulle ankomme nye generationer og arter af saftvand.

Lørdag aften blev der sat rødvin over på gasovnene, og hertil indtog vi en eminent Menu a la Malene. Tidligt søndag morgen er hele logistikken samt Susanne sejlet til Daneborg efter Helene og Lena, der har lavet geologiske feltundersøgelser i Blæsedalen den sidste uge.

Trine Theut